

World Christian Fellowship

www.wcflondon.com
wcflondon@gmail.com

Wounded yet Worshipper! Job 1:20-22.

Job 1:20-22, அப்பொழுது யோபு எழுந்திருந்து, தன் சால்வையைக் கிழித்து, தன் தலையைச் சிரைத்து, தரையிலே விழுந்து பணிந்து: 21. நிர்வாணியாய் என் தாயின் கர்ப்பத்திலிருந்து வந்தேன்; நிர்வாணியாய் அவ்விடத்துக்குத் திரும்புவேன்; கர்த்தர் கொடுத்தார், கர்த்தர் எடுத்தார்; கர்த்தருடைய நாமத்துக்கு ஸ்தோத்திரம் என்றான். 22. இவையெல்லாவற்றிலும் யோபு பாவஞ்செய்யவுமில்லை, தேவனைப்பற்றிக் குறைசொல்லவுமில்லை.

God brags about Job!
To Whom?
Satan!

Job 1:8, கர்த்தர் சாத்தானை நோக்கி: என் தாசனாகிய யோபின்மேல் கவனம் வைத்தாயோ? உத்தமனும் சன்மார்க்கனும், தேவனுக்குப் பயந்து,

பொல்லாப்புக்கு

விலகுகிறவனுமாகிய

அவனைப்போல பூமியில் ஒருவனும் இல்லை என்றார்.

- ✓ Blameless,
- ✓ Upright,
- ✓ Fears God, and
- ✓ Hates Evil.

Satan's accusation?

He is only serving for the material prosperity God has given him.

Does Job serve you for nothing?

Give me a chance I will strip him and show you that he will curse you!

Satan strips Job

Sabeans stole oxen and donkeys.

Fire comes from Satan and destroys the sheep.

Chaldeans stole camels.

Sons and daughters all killed!

Great wind collapse heir house.

Lost everything!

Now how would you respond?

Job was filled with grief. His heart was broken. It could be that the tearing of the outer garment in mourning symbolized extreme grief such as one's life, (or heart) is being torn apart.

Expressing grief on hearing such horrible news is normal and appropriate.

When Jacob heard about the new about Joseph being killed.

Genesis 37:34, தன் வஸ்திரங்களைக் கிழித்து, தன் அரையில் இரட்டுக் கட்டிக்கொண்டு, அநேகநாள் தன் குமாரனுக்காகத் துக்கித்துக்கொண்டிருந்தான்.

When Jesus arrived at the grave of His friend Lazarus, He wept. **(John 11:35)**

Outward signs of grief, and deep inner sorrow are appropriate in the face of tragedy.

How did Job respond?

What is important for us to note that Job's outward actions express an inward submission to God's will.

Job is not defiant.

He is not angry with God.

Rather he is totally submissive before God's providence.

V 20, அப்பொழுது யோபு எழுந்திருந்து, தன் சால்வையைக் கிழித்து, தன் தலையைச் சிரைத்து, தரையிலே விழுந்து பணிந்து:

Job was not sitting there and mourning, but he arose from it!

2 Samuel 12:19-20, தாவீது தன் ஊழியக்காரர் இரகசியமாய்ப் பேசிக்கொள்ளுகிறதைக் கண்டு, பிள்ளை செத்துப்போயிற்று என்று அறிந்து, தன் ஊழியக்காரரை நோக்கி: பிள்ளை செத்துப்போயிற்றோ என்று கேட்டான்; செத்துப்போயிற்று என்றார்கள். 20. அப்பொழுது தாவீது தரையைவிட்டு எழுந்து, ஸ்நானம்பண்ணி, எண்ணெய்பூசிக்கொண்டு, தன் வஸ்திரங்களை மாற்றி, கர்த்தருடைய ஆலயத்தில் பிரவேசித்து, பணிந்துகொண்டு, தன் வீட்டுக்குவந்து, போஜனம் கேட்டான்; அவன்முன்னே அதை வைத்தபோது புசித்தான்.

1. Job acknowledged God's right to give and take away.

Job didn't have a sense of entitlement. He acknowledged that everything he had come to him from God's hand as a gift.

He acknowledged that he did not deserve any of it.

V 21, நிர்வாணியாய் என் தாயின் கர்ப்பத்திலிருந்து வந்தேன்; நிர்வாணியாய் அவ்விடத்துக்குத்

திரும்புவேன்; கர்த்தர் கொடுத்தார், கர்த்தர் எடுத்தார்;
கர்த்தருடைய நாமத்துக்கு ஸ்தோத்திரம் என்றான்.

Lamentations 3:22-23, நாம் நிர்மூலமாகாதிருக்
கிறது கர்த்தருடைய கிருபையே, அவருடைய
இரக்கங்களுக்கு முடிவில்லை. 23. அவைகள்
காலைதோறும் புதியவைகள்; உமது உண்மை
பெரிதாயிருக்கிறது.

Psalms 103:10, அவர் நம்முடைய
பாவங்களுக்குத்தக்கதாக நமக்குச் செய்யாமலும்,
நம்முடைய அக்கிரமங்களுக்குத் தக்கதாக நமக்குச்
சரிக்கட்டாமலும் இருக்கிறார்.

2 Samuel 7:18, அப்பொழுது தாவீதுராஜா
உட்பிரவேசித்து, கர்த்தருடைய சமூகத்திலிருந்து: கர்த்
தராகிய ஆண்டவரே, தேவரீர் என்னை
இதுவரைக்கும் கொண்டு வந்ததற்கு, நான்
எம்மாத்திரம்? என் வீடும் எம்மாத்திரம்?

Many men are possessed by their possessions. Their lives
governed by the material.

Is your life governed by spiritual or material?

Luke 17:10, அப்படியே நீங்களும் உங்களுக்குக் கட்டளையிடப்பட்ட யாவற்றையும் செய்தபின்பு: நாங்கள் அப்பிரயோஜனமான ஊழியக்காரர், செய்யவேண்டிய கடமையைமாத்திரம் செய்தோம் என்று சொல்லுங்கள் என்றார்.

Everything is of grace. Paul said that he was what he was only because of God's grace.

1 Corinthians 15:10, ஆகிலும் நான் இருக்கிறது தேவகிருபையினாலே இருக்கிறேன்; அவர் எனக்கு அருளிய கிருபை விருதாவாயிருக்கவில்லை; அவர்களெல்லாரிலும் நான் அதிகமாய்ப் பிரயாசப்பட்டேன்; ஆகிலும் நான் அல்ல, என்னுடனே இருக்கிற தேவகிருபையே அப்படிச் செய்தது.

The centurion felt he is unworthy when Jesus acknowledged that He would visit his home to heal his servant.

Luke 7:6, அப்பொழுது இயேசு அவர்களுடனே கூடப்போனார். வீட்டுக்குச் சமீபமானபோது, நூற்றுக்கு அதிபதி தன் சிநேகிதரை நோக்கி: நீங்கள் அவரிடத்தில் போய், ஆண்டவரே! நீர்

வருத்தப்படவேண்டாம்; நீர் என் வீட்டு வாசலுக்குள் பிரவேசிக்க நான் பாத்திரன் அல்ல;

Job acknowledged that he was not worthy. Job acknowledged that God was righteous in taking everything he had away from him. He acknowledged that God was righteous in taking his children away from him.

2. Job submissive to God.

V 22, இவையெல்லாவற்றிலும் யோபு பாவஞ்செய்யவுமில்லை, தேவனைப்பற்றிக் குறைசொல்லவுமில்லை.

Deuteronomy 32:4, அவர் கன்மலை; அவர் கிரியை உத்தமமானது; அவர் வழிகளெல்லாம் நியாயம், அவர் நியாயக்கேடில்லாத சத்தியமுள்ள தேவன்; அவர் நீதியும் செம்மையுமானவர்.

Eli when he received bad news, that God was going to judge his family he was submissive!

1 Samuel 3:18, அப்பொழுது சாமுவேல் ஒன்றையும் அவனுக்கு மறைக்காமல், அந்தக் காரியங்களையெல்லாம் அவனுக்கு அறிவித்தான். அதற்கு அவன்: அவர் கர்த்தர்; அவர் தமது பார்வைக்கு நலமானதைச் செய்வாராக என்றான்.

Job understood that God will make everything perfect and make it good for him.

Romans 8:28, அன்றியும், அவருடைய தீர்மானத்தின்படி அழைக்கப்பட்டவர்களாய் தேவனிடத்தில் அன்புகூருகிறவர் களுக்குச் சகலமும் நன்மைக்கு ஏதுவாக நடக்கிறதென்று அறிந்திருக்கிறோம்.

3. Job worshipped God.

Was job emotionally broken?

Yes!

Was job lost materially?

Yes.

Was Job wounded for no fault of his?

Yes.

Was Job having every right to be bitter, angry, sulking, and run a pity party?

Yes!!

Yet what did Job do?

Worshipped God!

Praising God in grief—it seems paradoxical.

How can one do that?

In grief you certainly don't feel like it. It seems impossible.

When you are in grief it seems like you can't praise God. Not only do you not feel like it, it seems like it's physically impossible.

When you are in grief – your body reacts in certain ways.

You feel absolutely sick to your stomach.

You can't eat.

You can't sleep.

You feel like curling up and crying.

The sadness can be overwhelming. There is a real darkness there.

So why does the Holy Spirit give us this great example of Job praising God in the midst of his grief?

Why is it so important that we praise God when our whole world comes crumbling down?

**Psalms 40:1-3, கர்த்தருக்காகப் பொறுமையுடன்
காத்திருந்தேன்; அவர் என்னிடமாய்ச் சாய்ந்து, என்
கூப்பிடுதலைக் கேட்டார். 2. பயங்கரமான குழியிலும்
உளையான சேற்றிலுமிருந்து என்னைத்**

தூக்கியெடுத்து, என் கால்களைக் கன்மலையின்மேல் நிறுத்தி, என் அடிகளை உறுதிப்படுத்தி, 3. நமது தேவனைத் துதிக்கும் புதுப்பாட்டை அவர் என் வாயிலே கொடுத்தார்; அநேகர் அதைக் கண்டு, பயந்து, கர்த்தரை நம்புவார்கள்.

Worship from the dust of suffering is the right response because God's character isn't compromised or altered. God's promises aren't negated when He allows His children to suffer.

God remains faithful and full of unfailing love.
God is Sovereign and Good.

Psalm 33:4, கர்த்தருடைய வார்த்தை உத்தமமும்,
அவருடைய செய்கையெல்லாம்
சத்தியமுமாயிருக்கிறது.

Psalm 145:13, உம்முடைய ராஜ்யம்
சதாகாலங்களிலுமுள்ள ராஜ்யம், உம்முடைய
ஆளுகை தலைமுறை தலைமுறையாகவும் உள்ளது.

When we are suffering and afraid, we can put our trust in the Lord and praise Him for what He's promised, just like King David did when seized by his Philistine enemies.

Sometimes our suffering song sounds like a cry for help—an acknowledgment that our suffering is too great for us to bear, and we need God’s mercy to save us.

Psalm 56:1-4, தேவனே, எனக்கு இரங்கும்; மனுஷன் என்னை விழுங்கப்பார்க்கிறான், நாள்தோறும் போர்செய்து, என்னை ஒடுக்குகிறான். 2. என் சத்துருக்கள் நாள்தோறும் என்னை விழுங்கப்பார்க்கிறார்கள்; உன்னதமானவரே, எனக்கு விரோதமாய் அகங்கரித்துப் போர்செய்கிறவர்கள் அநேகர். 3. நான் பயப்படுகிற நாளில் உம்மை நம்புவேன். 4. தேவனை முன்னிட்டு அவருடைய வார்த்தையைப் புகழுவேன்; தேவனை நம்பியிருக்கிறேன், நான் பயப்படேன்; மாம்சமானவன் எனக்கு என்ன செய்வான்?

Conclusion:

Like Job, we can not control our environment.
We cannot make it right what had gone past!
We don’t know what the future hold for us!

But we can do one thing about our present.

V 22, இவையெல்லாவற்றிலும் யோபு பாவஞ்செய்யவு மில்லை, தேவனைப்பற்றிக் குறைசொல்லவுமில்லை.

Job did not accuse God for what had happened in his life.
When you murmur against God then you are sinning.
God why did this happened in my life?

A severe warning given to the Christians to be careful about murmuring against God!

1 Corinthians 10:10-11, அவர்களில் சிலர் முறுமுறுத்து, சங்காரக்காரனாலே அழிக்கப்பட்டார்கள்; அதுபோல நீங்களும் முறுமுறுக்காதிருங்கள். 11. இவைகளெல்லாம் திருஷ்டாந்தங்களாக அவர்களுக்குச் சம்பவித்தது; உலகத்தின் முடிவுகாலத்திலுள்ள நமக்கு எச்சரிப்புண்டாக்கும்படி எழுதப்பட்டும் இருக்கிறது.

So, the choice yours!

You are wounded!

You can be bitter or

You can be a worshipper!

